

Lamii. Delic. erudit., XV σ. 36-38

Ἀποστόλης

Ἀρσένιος

1531

ὑπὸ τοῦ Lamius, ἐνθ' ἄνωτ. σ. 36-38, ἐκδίδεται ἀνεπίγραφος, ἀχροολόγητος καὶ ἀνυπόγραφος ἐπιστολή, τὴν ὁποίαν ἀποδίδει εἰς τὸν Μονεμβασίαν Ἀρσένιον [Ἀποστόλην], ὑποσημειῶν (σελ. 38): «*Haec epistola forte Arsenii Monembasiae est*».

Ἄρχ.: «*Ἐγὼ μὲν σε ἅπαζ ἰδὼν ἐν Ῥώμῃ, θειότατε καρδινάλιων, εὖνους ἔκτισέ σοι ὡς ἄλλος τις τῶν σῶν γνωρίμων τυγχάνων διατελῶ ...*»

Τελ.: «*... καθὰ δὴ μοι Μανσῆλιος καὶ Δαμόντες τὸ ἐπισκόπῳ φθογήσαντε πεποιήκατον*».

Ὁ ἐπιστέλλων προσφωνεῖ ἐγκωμιαστικώτατα τὸν ἀποδέκτην τῆς ἐπιστολῆς, σεμνυνόμενος διότι τὸν τιμᾷ διὰ τῆς φιλίας του. Ἔπεται ἀναφέρεται «ὁ σὸς λάσκαρις,

ὁ ἄλλος Πλάτων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐπισημότερος ^{(σ.37),} τὸν ὁποῖον δ' ἐπιστέλλων
μαμαρίζει διότι εὐρίσκται ὡρησίον τοῦ ἀποδέκτου τῆς ἐπιστολῆς. Καὶ ὁ γρά-
φων προσθέτει: « εἴθε δέ καὶ αὐτὸς συμπαρεῖν τῇ τοιαύτῃ Ἀκαδημίᾳ
συνόμιλος τοιοῦνδε ἀνδρῶν... » ~~ἡ δὲ ἐπιστολή ἀποδέχεται αὐτὸν~~
~~ἡ δὲ ἐπιστολή ἀποδέχεται αὐτὸν~~ (Περαιτέρω ὁ ἐπιστέλλων γράφει ὅτι « τὸ νῦν εἶναι τῇ χειροποδάγρα πιέζο-
μαι ». Σημειωτέον ὅτι ὁ Μονεμβασίας Ἀρσένιος [Ἀποστολῆς] καὶ εἰς ἄλλων
ἑσπιστολήν του, ἐνδεδομένην ὑπὸ τοῦ Hamius ἢ Delic. erudit., τόμῳ IX σ. 108,
αὐτοπεριγράφει ὡς « ποδάγρα... υλινήρης κατακείμενος »).

Ὁ γράφων ζητεῖ ἀπὸ τὸν « θεότατον καρδινάλιον » ὁ πρὸς Θεοῦ, χεῖρα βο-
θείας ἐμοί τε ἰδίᾳ καὶ τῷ γένει τῶν Ἑλλήνων κοινῇ ». Καὶ προσθέτει
ἐπεὶ ζητῶν ποῖαν βοήθειαν ζητεῖ: « τὰ γράμματα πέμπομεν τῷ θεοτάτῳ λα-
σκάρει· γνοὺς δέ τὸ ζητούμενον, δὸς ἀπαλλαγὴν τῶν κατεχόντων ἡμᾶς λυ-
σιπρεῶν· δὸς τῇ Ἑλλάδι τὸν ἑλληνα λόγον ἢ τὴν χλωτταν αὐτήν. →

ἀβάρβαρον ἐπὶ σοὶ διαμεῖναι ὡς ἐπὶ σοὶ βουλευθέντι μόνον ...",
κτλ.

~~Ἡ ἐπιστολὴ ἔχε γραφῇ πρὶν ἢ ὁ Ἀρσένιος Ἀποστόλης προσ-
ληφθῇ ὡς διδάσκων εἰς τὴν νόον τοῦ Λασιάρως ἰδρυθεῖσαν σχολήν
τῆς Φλωρεντίας, ἢτοι πρὸ τοῦ Αὐγούστου τοῦ 1521. Διότι
ἐξ ἐπιστολῆς τοῦ Ἀντωνίου Ἐπαύκου πρὸς τὸν Ἀρσένιον Ἀποστόλην,
γραφεῖσαν τῇ 19ᾳ Αὐγούστου 1521 καὶ ἰδρυθεῖσαν νόον τοῦ Λαμίου, ἐν τόμῳ
IX σ. 105-107, γνωρίζομεν ὅτι ὁ Ἀρσένιος τότε προΐστατο ἤδη
τῆς ἐν Φλωρεντίᾳ σχολῆς.~~

Ἡ ἐπιστολὴ ἐγράφη ἐκ Βενετίας τὸ 1531. Ὁ Λάμιος, αὐτόθι
σ. 132-134, ἰδίδει ἐπιστολὴν τοῦ αὐτοῦ Ἀρσενίου Ἀποστόλη πρὸς

(εκ Βενετίας, 15^ο Ουτωβρίου 1531),

τὸν Ἰανὸν Λάσκαριν, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ζητῶ νὰ μεριμνήσῃ ὅπως ἀνα-
 συσταθῇ ἢ ἐν Φλωρεντία σχολῇ, ἐν ᾗ ἐδίδασκεν ὁ Ἀρσένιος. Ἔς
 τὴν ἐπιστολὴν ταύτην προσθέτει (σ. 134): « καὶ τοῖς τῶν ἐπισκοπῶν,
 τῆς ἱερᾶς λέγῳ πίτνας [= ἱερὰς πέτρας?] καὶ τῆς Χέρρονήσου, προστατεύ-
 ουσιν ἐπισκόποις τανῦν μὴ παραχωρεῖν ἑτέροις τῶν ἑαυτῶν θρό-
 νων, ^{κατὰ δὴ} πρότερον Μανήλιος καὶ Δαμόντης τῷ ἐπισκόπῳ
 φθονήσαντε ^[καθὰ μοι] πέποιήματον συγχωρῆσαι τὸ σύνολον ».

Φαίνεται ὅτι συγχρόνως (τὸν Οὐτῶβε. 1531) ἔγραψεν ὁ Ἀρσένιος καὶ πρὸς
 τὸν Λάσκαριν καὶ πρὸς καρδινάλιον τινὰ διὰ τὰ αὐτὰ ζητήματα:
 διὰ τὴν ἀνασύστασιν τῆς σχολῆς τῆς Φλωρεντίας καὶ διὰ τὴν μὴ πλήρωσιν
 τῶν θέσεων τῶν ἐν Κρήτῃ δυτικῶν ἐπισκοπῶν. Ἐν τέλει τῆς πρὸς τὸν καρδινάλιον ἐπι-
 σκοπῆς (σ. 38) προσθέτει: « Καὶ τῶν σοιῶν ἐπισκόπων τῆς τε ἱερᾶς πίτνας καὶ τῆς Χερ-
 ρονήσου προστατεύουσιν ἐπισκόποις τανῦν μὴ παραχωρεῖν ἑτέροις τῶν αὐτῶν θρόνων
 συγχωρῆσαι τὸ σύνολον, καθὰ μοι πρότερον Μανσήλιος καὶ Δαμόντες τῷ ἐπισκόπῳ φθονή-
 σαντε πέποιήματον ».